

Liturgický program

10.02. – 16.02.2020

Pondelok 10.02.	Svätý mučeník Charalampés.	17.⁰⁰
	† z r. Semkovej	
Utorok 11.02.	Svätý mučeník Blažej, sebastejský biskup.	16.⁴⁰
	* Mária s rod.	+ <i>Moleben k bl. Vasiľovi Hopkovi</i> --- 17.⁰⁰
Streda 12.02.	Náš otec svätý Meletios, antiochijský arcibiskup.	17.⁰⁰
	† Veronika Čičáková	
Štvrtok 13.02.	Náš prepodobný otec Martinján.	17.⁰⁰
	† Alena Gažiová	
<i>Zdržanlivosť od mäsa</i> Piatok 14.02.	Odchod do večnosti nášho prepodobného otca Konštantína Filozofa.	17.⁰⁰
	† Júlia	
Sobota 15.02.	Mäso pôstna sobota – prvá zádušná.	8.⁰⁰ + <i>po sv. liturgii panychída resp. hramoty</i>
	za duše zosnulých vo farnosti	
Nedeľa 16.02.	Mäso pôstna nedeľa. Svätí mučeníci Pamfil, Porfyrios a ich spoločníci.	+ <i>Hencovce</i> 8.⁰⁰ --- + <i>Nižný Hrabovec</i> 10.⁰⁰
	* farské spoločenstvo <i>Zbierka: dlh voči ABÚ</i>	

Vydáva: Farské spoločenstvo v Nižnom Hrabovci.
Pre vnútornú potrebu veriacich.
Príspevky a komentáre posielajte na:
nizny.hrabovec@grkatpo.sk
o. Miloš Baran: tel. číslo 0948 643 006
Príspevok 0,20€

Farský list

ROČNÍK 8
ČÍSLO 23

TÝŽDENNÍK FARSKÉHO SPOLOČENSTVA V NIŽNOM HRABOVCI

Boj dobra a zla

Prebúdzate sa do bežného rána, všetko vyzerá normálne, bežne a v pohode. Z ničoho nič na vás spadne ťarcha trápení, starostí, choroby, útok kadejakých vonkajších vplyvov, tragédií a situácií, vplyv médií a svetového diania alebo má niekto iný zlý deň a tak ten váš tvrdo napadne. Denno denné extrémne výkyvy nálad, ktoré zatrasú každým. Riešili ste už otázku, čo sa to do vlastne deje?

Povedzme si rovno, **že doba je naozaj divná. Problémom však nie je doba**, keďže divného bolo stále dostatok. **Problémom je, že to divné začalo byť akceptované, bežné a dokonca normálne.** Nečudujem sa, veď toho divného je už toľko, že sme si naň zvykli. Kto mi však dal právo hovoriť o tom, čo je divné a čo nie?

Aj keď nám dnes s odstupom času prídu rozprávky, ku ktorým sme ako malí vzhliadali detinské a vymyslené, ich podstata je neodškriepiteľná. **Boj dobra a zla je prakticky na každom kroku.** Nemožno sa pred ním schovať, ani nikam utiecť. **Táto zákonitosť je daná a nemenná a v záujme každého by prirodzene malo byť zlo eliminovať a dobro siať.** Ale! Akosi v tom však zlyhávame, pretože každý si dobro a zlo vysvetľuje inak.

Tomu, že máme zlo eliminovať a dobro siať, by sme v ideálnom prípade mali už od detstva rozumieť. Škoda je, že tomu rozumieme len do času, kým naše svedomie životom vo svete neotupieva a naša pozornosť začne byť odvádzaná kamkoľvek, len nie na to, že práve toto je najpodstatnejšia oblasť, ktorej by sme sa mali venovať. Keď som tento fenomén začal seriózne vnímať a rozmýšľať nad ním, pýtal som sa, ako je možné, že vo svete je toľko skazy vytvorenej ľudskou rukou a jazykom, keď každý jedinec prirodzene vie čo je dobré a čo je zlé. Rozozná bolesť a utrpenie od radosti a šťastia. **Kde je teda koreň problému, aké kúзло má v sebe zlo, keď nás dokáže takto opantať a keď ho nielen podporujeme, ale aj sami kreujeme?**

Vystriedali sa nás tu už desiatky generácií a je veľkou hanbou, že ľudstvo si dodnes neosvojilo a nezgodlo sa na objektívnej pravde, podľa ktorej by sa riadilo preto, aby každý, bez rozdielu prežil šťastný a naplnený život.

Utorková homília: Dávidov plač nad Absolónom ukazuje srdce Boha

Plač kráľa Dávida nad smrťou svojho syna, ktorý sa proti nemu vzbúril, je prorocťvom o láske Boha Otca k nám – o láske, ktorá za nás vyšla až na Ježišov kríž. Náš Pán je otec a svoje otcovstvo nikdy nezaprie. To sú myšlienky z homílie pápeža Františka pri svätej omši v Dome sv. Marty v utorok 4. februára.

Svätý Otec komentoval liturgické čítanie z Druhej knihy Samuelovej (2 Sam 18, 9-10.14b. 24-25a. 30 - 19, 3), ktoré hovorí o konci Absolóna a jeho boja proti vlastnému otcovi, kráľovi Dávidovi, aby ho vystriedal na tróne. Ako vysvetlil pápež, Dávid trpel kvôli vojne, ktorú jeho syn rozpútal proti nemu. Absolón presvedčil ľud, aby bojoval na jeho strane a Dávid, aby si zachránil vlastný život, musel z Jeruzalema utiecť. „Šiel bosý, so zahalenou hlavou, niektorí ho urážali, iní doňho hádzali kamene, pretože všetok ľud bol na strane toho syna, ktorý oklamal ľud, zlákal srdce ľudí pomocou prísľubov“, pripomenul Svätý Otec.

Liturgické čítanie opisuje Dávida čakajúceho na správy z frontu. Keď mu posol oznámil, že Absolón zahynul v boji, Dávid sa zachvel a plačúc opakoval: «Syn môj Absolón, syn môj, syn môj Absolón! Radšej som mohol ja zomrieť namiesto teba!» Tí, čo sú na kráľovej strane, sú touto reakciou prekvapení: „Prečo plačeš? Veď on bol proti tebe, zaprel ťa, zaprel tvoje otcovstvo, urazil ťa, prenasledoval ťa, mal by si radšej vystrojiť oslavu, oslavuj, pretože si zvíťazil!“ Dávid však len hovorí: „Syn môj, syn môj“ a plače.

Tento Dávidov plač je historickou skutočnosťou, no zároveň je aj prorocťvom. Dáva nám vidieť srdce Boha, čo robí Pán s nami, keď sa od neho vzdalujeme, čo robí Pán, keď ničíme seba samých hriechom, dezorientovaní, stratení. Pán je otcom a nikdy nezaprie toto otcovstvo: „Syn môj, syn môj“. Ako zdôraznil Svätý Otec, tento plač Boha stretávame, keď sa ideme vyspovedať z našich hriechov, pretože to nie je ako „ísť do čistiarne“, aby nám odstránili škrvnu, ale „znamená to ísť k Otcovi, ktorý kvôli mne plače, pretože je otcom“.

Ježiš plakal pri pohľade na Jeruzalem. Ježiš plače „pretože mu nedovoľujeme, aby nás miloval“, skonštatoval pápež a rannú homíliu zakončil pozvaním: „Vo chvíľach pokušenia, vo chvíľach hriechu, v momente, keď sa vzdalujeme od Pána, snažme sa začuť tento hlas: „Syn môj, dcéra moja, prečo?“

Stránka deťom

Nájdí 5 rozdielov.

